

64. Fra Enken efter forhenværende Stationsforvalter J. J. C. Bruun, J. C. Bruun af Odense om Understøttelse. (Indbragt den 17de Januar 1893 af Folketingsmanden for Odense Amts 1ste Valgkreds, Christiansen).

Andragerindens Mand, der afgik ved Døden i Oktober 1891, havde tjent Statsbanerne fra 1874 til Maj 1891, da han affædigedes paa Grund af vedvarende Svagelighed med en aarlig Pension af 300 Kr., dels som Assistent i 10 Aar, dels som Stationsforvalter i 7 Aar ved Laurberg Station. Enken, der er i en Alder af 50 Aar, lider og har altid lidt af meget stærk Nerveøstet og en Del Anæmi, hvilke Videlser i høj Grad næredes ved Pasningen af hendes sindssyge Mand, saa at hun næppe nogen Sinde vil blive i Stand til at ernære sig selv, og hele hendes Indtægt indskrænker sig til 286 Kr. aarlig, hvorunder en Livrente stor 200 Kr. Da hun to Gange har ansøgt Indenrigsministeriet om Understøttelse, men begge Gange, senest under 17de November 1892, erholdt Afslag, paatalder hun nu Folketingets Bistand.

Udvalget gør ingen Indstilling.

65. Fra Mølleeejer H. Dall af Hejls om Erstatning for det ham ved Landgrænsens Afspærring i Efteraaret 1892 forvoldte Tab. (Indbragt den 17de Januar 1893 af Folketingsmanden for Vejle Amts 6te Valgkreds, Paulin).

Andragerens Mølle, „Kjær Mølle“, med tilliggende Soder, som han har ejet fra Tiden før 1864, ligger paa begge Sider af Landgrænsen, nemlig Gaarden med Bolig og Vandmølle paa dansk Grund og en Vand- og Windmølle syd for Grænsen. Da Grænse-spærringen forrige Efteraar begyndte, stod Høstens Indbjergning lige for Døren, og han maatte derfor leje fremmede Folk til at indføre den Sæd, der stod paa Markerne syd for Grænsen. Dette Arbejde blev ikke alene meget dyrt, men ogsaa daarlig udført, da han baade maatte tage til Takke med daarlige Folk og ikke selv kunde føre Tilsku med det. Kreaturerne maatte han tage paa Stalb, uagtet der var rigelig Græs paa Markerne, og den største Del af dette Græs kunde han ikke senere benytte, da det, efter at Grænseafspærringen var hævet, var blevet for sent at holde Kreaturerne paa Marken. Størst Tab har han dog lidt ved, at han paa Grund af den fuldstændige Afspærring i 5 Uger var ganstke afflaaren fra at komme paa sin Vand- og Windmølle syd for Grænsen og under den paafølgende delvise Afspærring i henved en Maaned ikke turde overskride sin Ejendoms Grænser, altsaa ikke kunde besøge sine Kunder. Derved mistede han nemlig ikke blot Indtægt af Møllerne i det paagældende Tidrum, men ogsaa Kunder, som imidlertid søgte og senere bleve ved andre Møller. Han anslaar selv sit Tab til ca. 1,500 Kr., men er i øvrigt villig til at lade Erstatningen fastsættes ved Skøn. Da Justitsministeriet paa et af ham indsendt, i Overensstemmelse med foranstaaende affattet Andragende om Erstatning under 16de December f. A. har givet afflaende Svar, andrager han nu om Folketingets Medvirkning til at erholde en saadan, idet han tilføjer, at han i December f. A., altsaa efter Grænseafspærringens Ophør, paa Grund af de mange Hindringer, der mødte ham, saa vel fra tysk Side, som i den sidste Tid ogsaa fra de danske Øvrigheder, har været nødt til at lade Møllen syd for Grænsen nedrive og sælge.

Angaaende nærværende Andragende henvises, for saa vidt Tabet vedrører Landbruget, til Andragenderne foran under Nr. 39, 47 og 52.

Udvalget gør ingen Indstilling.

66. Fra forhenværende Trækonstabel Christen Christensen af Kalling, Andsager Sogn, om Invalkdeunderstøttelse. (Indbragt den 23de Januar 1893 af Folketingsmanden for Ribe Amts 2den Valgkreds, Bluhme).